

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 686/2018
28.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Вујчића, због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. и 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Зорана Вујчића, адвоката Вићентија Даријевића и Деане Берак Савковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К 3/17 од 15.11.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 206/18 од 28.03.2018. године, на седници већа одржаној 28.06.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Зорана Вујчића, адвоката Вићентија Даријевића и Деане Берак Савковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К 3/17 од 15.11.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 206/18 од 28.03.2018. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 5К 3/17 од 15.11.2017. године, између осталих, окривљени Зоран Вујчић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. и 3. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.08.2016. године, па надаље. Окривљени је обавезан да солидарно са окривљеним Синишом Стојком, плати трошкове кривичног поступка, о којима ће бити одлучено посебним решењем, као и трошкове судског паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 206/18 од 28.03.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину, у делу одлуке о кривичној санкцији, преиначена је пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К 3/17 од 15.11.2017. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног Зорана Вујчића, због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези

става 1. и 3. КЗ за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.08.2016. године па надаље до упућивања на издржавање казне затвора, а окривљеног Синишу Стојка, због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези ст. 1. и 3. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 12.08.2016. године па надаље до упућивања на издржавање казне затвора, док су жалба браниоца окривљеног Зорана Вујчића и жалбе окривљених Зорана Вујчића и Синише Стојка, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено су поднели браниоци окривљеног Зорана Вујчића, адвокати Вићентије Даријевић и Деана Берак Савковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану другостепену пресуду Апелационог суда у Новом Саду и списе предмета врати том суду на поновно одлучивање, или преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, те одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Браниоци окривљеног Зорана Вујчића, у захтеву за заштиту законитости истичу да је суд повредио кривични закон на штету окривљеног, јер у изреци побијане првостепене пресуде није наведено у чему се састоји квалификовани облик кривичног дела трговина људима за које је окривљени оглашен кривим, а наиме да се исти бавио вршењем предметног кривичног дела у смислу одредбе става 6. члана 388. КЗ. Због наведеног, браниоци сматрају да би се у радњама окривљеног евентуално могла стећи обележја кривичног дела посредовање у проституцији, кријумчарење људи или друго, а да је суд огласивши га кривим због кривичног дела трговина људима, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, иако браниоци формално истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, исти суштински указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, ови наводи захтева за заштиту законитости, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 388. став 1. ЗКП је прописано да ко силом или претњом, довођењем у заблуду или одржавањем у заблуди, злоупотребом овлашћења, поверења, односа зависности, тешких прилика другог, заржавањем личних

исправа или давањем или примањем новца или друге користи, врбује, превози, пребацује, предаје, продаје, купује, посредује у продаји, сакрива или држи друго лице, а у циљу експлоатације његовог рада, принудног рада, вршења кривичних дела, проституције или друге врсте сексуалне експлоатације, просјачења, употребе у порнографске сврхе, успостављања ропског или њему сличног односа, ради одузимања органа или дела тела или ради коришћења у оружаним сукобима, казниће се затвором од три до дванаест година. Одредбом става 3. наведеног члана је прописано да ако је дело из става 1. тог члана учињено према малолетном лицу учинилац ће се казнити затвором најмање пет година, док је ставом 6. истог члана прописано да ко се бави вршењем кривичног дела из става 1. до 3. тог члана или је дело извршено од стране групе, казниће се затвором најмање пет година.

Полазећи од наведеног, а имајући у виду да из изреке побијане првостепене пресуде (тачка 2.) која је у свему, осим у погледу одлуке о кривичној санкцији, потврђена другостепеном пресудом, јасно произилази да је окривљени Зоран Вујчић, у критичном временском периоду, у стању када је био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, силом, претњом, довођењем у заблуду и одржавањем у заблуди, злоупотребљавањем поверења, задржавањем личних исправа, превозио, предавао и у циљу вршења проституције и вршења кривичних дела, држао друга лица и тиме се бавио, на начин ближе описан у изреци (чинећи предметно дело према малолетним оштећенима), а при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено – то по налажењу Врховног касационог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. и 3. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен. Стога су наводи захтева, којима се истиче да у изреци пресуде недостаје битан елемент квалификованог облика овог кривичног дела из става 6. члана 388. КЗ, а наиме да се окривљени бавио вршењем кривичног дела из става 1. до 3. члана 388, те да би се евентуално могло радити о кривичном делу посредовање у проституцији или кријумчарење људи од стране овог суда, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано браниоци указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости браниоци формално истичу повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а у образложењу истог наводе да нижестепени суд није могао засновати побијане пресуде на основу исказа оштећених датих у истражном поступку пред Вишим јавним тужиоцем у Зрењанину, с обзиром да су ови искази дати у присуству адвоката Марине Суботић, која је у истом поступку поступала као бранилац по службеној дужности приликом испитивања, тј. изношења одбране окривљеног Зорана Вујчића пред овлашћеним службеним лицима у полицији. Тиме је у конкретном случају, према мишљењу бранилаца, повређена одредба члана 73. став 3. тачка 3) ЗКП.

Међутим, како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране

окривљеног и његовог браниоца, због повреде закона из члана 73. став 3. тачка 3) ЗКП, која би у овом случају представљала повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, то је Врховни касациони суд, захтев бранилаца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев одбацио.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић